

А наше жниво як начнеся
Тоді пропаде вся вражда,
Бо руське жниво воля звеся
А руський труд — то свобода.

Антін: (по співі). А ти дитинко бався з дядьком, а я скоро забігну.

Микетей: Ідіть вже, ідіть, а не бавтеся!

ХОР (виходячи):

А наше жниво як начнеся
Тоді пропаде вся вражда,
Бо руське жниво воля звеся
А руський труд — то свобода.

(Кінчать співати за сценою.)

СЦЕНА X.

(Микетей і Мартуся).

Микетей: (Мартуся кладеся на лаві, а Микетей сідає на лаві против ньої, і набиває люльку). А що, дитинко, казати байку?

Мартуся: Кажіть дядьку, а красної.

Микетей: Скажу донечко, скажу. Слухай: Була собі маленька дівчина, називала ся Мартуся. А мала вона татуся, що любив її так дуже, як тільки можна свою дитину любити. А був той татусь дуже бідний і нещасливий. Бо найшлася стара відьма, страшна відьма. бодай не сконала,